

32003D0335

L 118/12

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

14.5.2003.

ODLUKA VIJEĆA 2003/335/PUP**od 8. svibnja 2003.****o istrazi i progonu počinitelja genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegove članke 30. i 31., te članak 34. stavak 2. točku (c),

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Danske ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju i Ruandu od 1995. istražuje, progoni i procesuiru kršenja međunarodnog prava u vezi s ratom, genocidom i zločinima protiv čovječnosti.
- (2) Rimski statut Međunarodnog kaznenog suda od 17. srpnja 1998. koji su ratificirale sve države članice Europske unije potvrđuje da počinitelji najtežih kaznenih djela koja se odnose na međunarodnu zajednicu kao cjelinu, osobito genocid, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini ne smiju ostati nekažnjeni, te je potrebno osigurati njihov učinkovit progon poduzimanjem mjera na nacionalnoj razini i poticanjem međunarodne suradnje.
- (3) Rimski statut podsjeća da je dužnost svake države provoditi svoju nadležnost u kaznenim stvarima nad onima koji su odgovorni za počinjenje međunarodnih zločina.
- (4) Rimski statut naglašava da Međunarodni kazneni sud, koji je osnovan na temelju tog Statuta, dopunjuje nacionalnu nadležnost u kaznenim stvarima. Trebalo bi osigurati učinkovitu istragu, i prema potrebi, progon počinitelja genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina bez uplitanja u nadležnost Međunarodnog kaznenog suda.
- (5) Istraga, progon, kao i razmjena informacija o počiniteljima genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina ostaje u okviru nadležnosti nacionalnih tijela, osim ako se na njih primjenjuju odredbe međunarodnog prava.

- (6) Države članice se redovito suočavaju s osobama koje su uključene u takve zločine i koje pokušavaju ući i boraviti u Europskoj uniji.

- (7) Nadležna tijela država članica dužna su osigurati, u slučaju da dobiju informaciju da je podnositelj zahtjeva za izdavanje boravišne dozvole osumnjičen za počinjenje ili sudjelovanje u počinjenju genocida, zločina protiv čovječnosti, ili ratnih zločina, istragu takvih djela, i ako za to postoji opravdanje, njihov progon u skladu s nacionalnim pravom.

- (8) Nacionalna tijela za progon i tijela nadležna za imigraciju, iako imaju odvojene zadatke i odgovornosti, dužna su tijesno surađivati kako bi nadležnim tijelima na nacionalnoj razini omogućila učinkovitu istragu i progon počinitelja takvih zločina.

- (9) Države članice trebale bi osigurati tijelima za progon i tijelima nadležnim za imigraciju odgovarajuća sredstva i strukture kako bi omogućile njihovu učinkovitu suradnju, istragu i prema potrebi, progon počinitelja genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina.

- (10) Uspješan ishod učinkovite istrage i progona počinitelja takvih zločina također zahtijeva tijesnu suradnju na transnacionalnoj razini među tijelima država potpisnica Rimskog statuta, uključujući države članice.

- (11) Vijeće je 13. lipnja 2002. usvojilo Odluku 2002/494/PUP kojom se uspostavlja europska mreža kontaktnih točaka u pogledu osoba odgovornih za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine ⁽³⁾. Države članice trebale bi osigurati potpuno korištenje kontaktnih točaka za olakšavanje suradnje među nadležnim međunarodnim tijelima.

⁽¹⁾ SL C 223, 19.9.2002., str. 19.

⁽²⁾ Mišljenje od 17. prosinca 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL L 167, 26.6.2002., str. 1.

- (12) U Zajedničkom stajalištu 2001/443/ZVSP od 11. lipnja 2001. o Međunarodnom kaznenom sudu ⁽¹⁾, države članice su izjavile da se kaznena djela koja su u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda tiču svih država članica koje su odlučne surađivati u sprečavanju takvih zločina i onemogućavanju da njihovi počinitelji ostanu nekažnjeni,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Cilj

Cilj ove Odluke je poboljšati suradnju između nacionalnih jedinica da bi tijela za izvršavanje zakona u različitim državama članicama mogla što bolje učinkovito surađivati na području istrage i progona osoba koje su počinile ili sudjelovale u počinjenju genocida, zločina protiv čovječnosti ili ratnih zločina, kako je određeno u člancima 6., 7. i 8. Rimskog statuta Međunarodnog kaznenog suda od 17. srpnja 1998.

Članak 2.

Obavješćavanje tijela za izvršavanje zakona

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi tijela za izvršavanje zakona bila obaviještena o utvrđenim činjenicama koje dovode do sumnje da je podnositelj zahtjeva za izdavanje boravišne dozvole počinio zločine iz članka 1., što bi moglo dovesti do pokretanja kaznenog postupka u državi članici ili pred međunarodnim kaznenim sudovima.
2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile da nacionalna tijela za progon i tijela nadležna za imigraciju razmjenjuju informacije potrebne za učinkovito obavljanje njihovih zadaća.

Članak 3.

Istraga i progon

1. Države članice međusobno pomažu jedne drugima u istrazi i progonu počinitelja zločina iz članka 1. u skladu s odgovarajućim međunarodnim sporazumima i nacionalnim pravom.
2. U slučaju kad, obradom zahtjeva za izdavanje boravišne dozvole, tijela nadležna za imigraciju ustanove činjenice koje izazivaju sumnju da je podnositelj zahtjeva sudjelovao u zločinima iz članka 1. i u slučaju kad se pokaže da je podnositelj zahtjeva ranije zatražio boravišnu dozvolu u drugoj državi

članici, tijelo za izvršavanje zakona može zatražiti od nadležnih tijela za izvršavanje zakona te druge države članice potrebne informacije, uključujući informacije od tijela za imigraciju.

3. Ako tijela za izvršavanje zakona u državi članici imaju saznanja da se osoba osumnjičena za zločine iz članka 1. nalazi u drugoj državi članici, ona obavještavaju nadležna tijela te druge države članice o svojoj sumnji i činjenicama na kojima se ona temelji. Takvu se informaciju proslijeđuje u skladu s odgovarajućim međunarodnim sporazumima i nacionalnim pravom.

Članak 4.

Strukture

Države članice razmatraju potrebu osnivanja ili imenovanja specijalističkih odjela unutar nadležnih tijela za izvršavanje zakona s posebnom nadležnošću provođenja istrage, i ako je potrebno, kaznenog progona počinitelja tih kaznenih djela.

Članak 5.

Usklađivanje i povremeni sastanci

1. Države članice usklađuju stalne napore u provođenju istrage i kaznenog progona osoba osumnjičenih za počinjenje ili sudjelovanje u počinjenju genocida, zločina protiv čovječnosti ili ratnih zločina.
2. Na inicijativu Predsjedništva, kontaktne točke određene sukladno članku 1. Odluke 2002/494/PUP redovito se sastaju zbog razmjene informacija o iskustvima, praksi i metodama. Takvi se sastanci mogu odvijati u okviru zasjedanja Europske pravosudne mreže i, ovisno o okolnostima, predstavnici Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju i Ruandu, Međunarodnog kaznenog suda i drugih međunarodnih tijela mogu biti pozvani da sudjeluju na takvim sastancima.

Članak 6.

Poštovanje zakona o zaštiti podataka

Svaki oblik razmjene informacija ili druga vrsta obrade osobnih podataka iz ove Odluke, odvija se u skladu sa zahtjevima koji proizlaze iz primjenjivih međunarodnih i nacionalnih zakona o zaštiti podataka.

Članak 7.

Provedba

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se uskladile s ovom Odlukom do 8. svibnja 2005.

⁽¹⁾ SL L 155, 12.6.2001., str. 19.

Članak 8.

Teritorijalna primjena

Ova se Odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 9.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu na dan njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 8. svibnja 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
M. CHRISOCHOÏDIS
